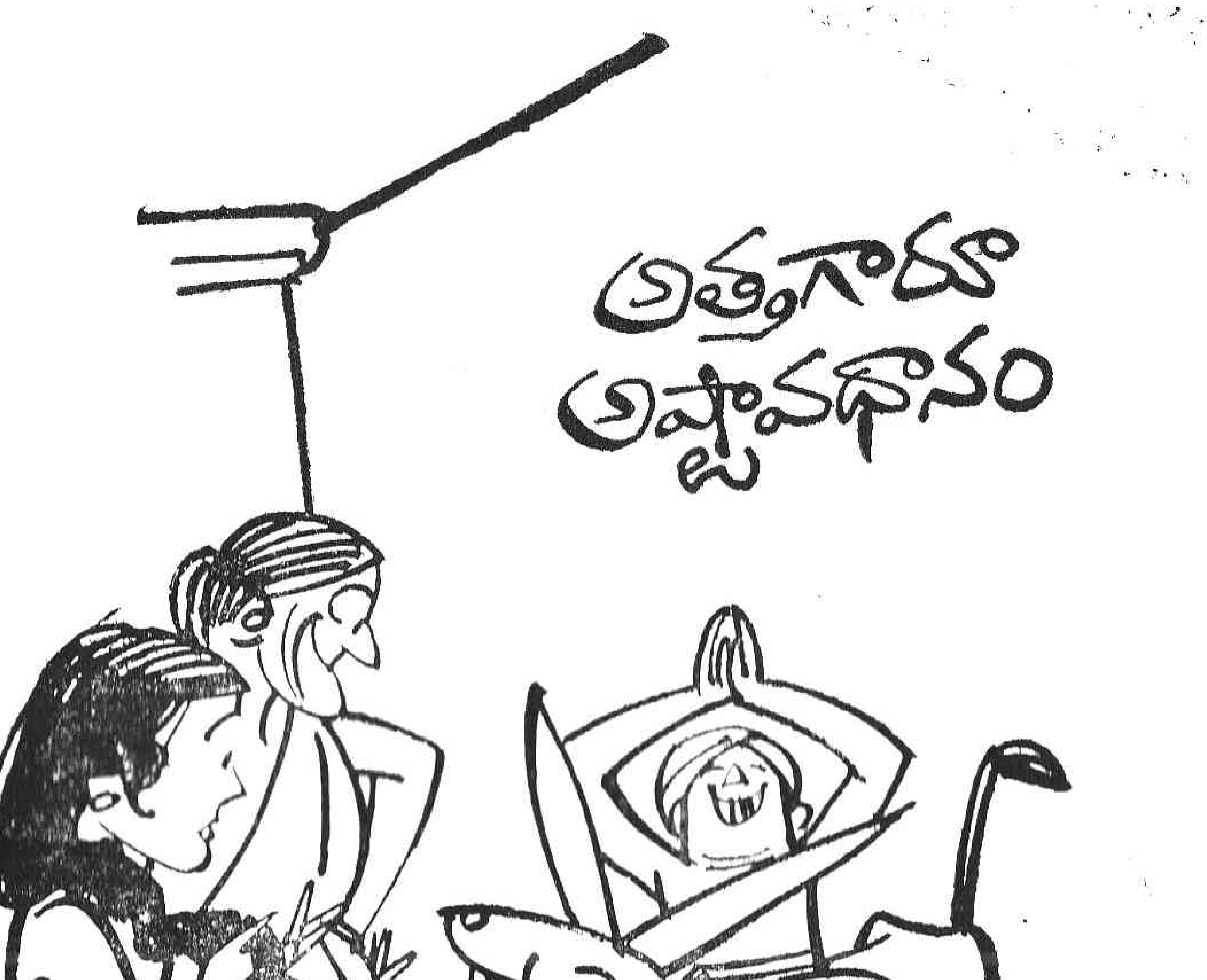
అత్తగారూ
అష్టావధానం

ప్రతిరోజూ ప్రొద్దుటే, మెళుకువరాగానే, మా అత్తగారు "కౌసల్యా సుప్రజా రామా" అంటూ లేస్తారు. కండ్లుకూడా తెరవకుండానే, దారి తడుముకుంటూ, వంటింటివైపు వెళ్తారు.

భోజనాల గదికీ, వంటింటికీ మధ్య ప్లేట్లూ, కప్పులూ, సాసర్లూ పెట్టే షెల్ఫుంది....ఆషెల్ఫుమీద ఒక మట్టిబొమ్మ వుంది.....కంసుడి గుండెలమీద కృష్ణుడు కూర్చుని పీకనొక్కి చంపుతూంటే కంసుడు గుడ్లు తేలేసి బేర్‌మంటూ అసహాయ స్థితిలో మనవైపు చూస్తుంటాడు....ఆ బొమ్మ కొలువులోపెట్టే దశావతారాల్లో కృష్ణావతారం. చాలా పాతదైందని చేతులూ కాళ్ళూ విరిగిన బొమ్మల్లో పడేశాను. అందువల్లే కంసుడికో కాలు లేదు ....కృష్ణుడి కో వేలులేదు....అయినా మా అత్తగారికి ఆ బొమ్మంటే ప్రాణం ...అందుకే ఆ పాత బొమ్మల్లోనుంచి తీసి షెల్ఫుమీద పెట్టారు. నేరుగా ఆ బొమ్మముందుకెళ్లి కండ్లు తెరచి నమస్కారం చేసేవారు.

నా కో సందేహం కలిగేది—'ఆవిడ నమస్కరించేది చచ్చిపోతున్న కంసుడికా! చంపుతున్న కృష్ణుడికా!' అని. కండ్లు తెరుస్తూనే ముందు కనబడేది కంసుడే!—

ఎంత రాక్షసుడైనా, కృష్ణుడికి మేనమామే గనక, కంసుడుగూడా గొప్పవాడేనని మా అత్తగారు తేల్చి చెప్పిందాకా నా కర్థంగాలేదు.

ఒకరోజు ఆమె కంసుడికి నమస్కారం చేస్తుండగా మా పెరటిగోడ వెనుకనుంచి చక్కటి సన్నాయిమేళం వినిపించింది. ప్రొద్దుటే మంగళ

వాద్యం వినపడగానే మా అత్తగారి ఒళ్ళు పులకరించి ఆనందంతో పరవశం చెందారు.

మా పెరటి వెనకాల వున్న పోరంబోకు స్థలంలో చాలా గుడిసెలు లేచాయి. వాటిలో మంగలివాళ్ళెవరో కొత్తగా చేరినట్లున్నారు.

మా అత్తగారు సంతోషపడిపోతూ చెప్పారు..."నీకు చెప్పానా ఏదో నేను?....చిన్నప్పుడు, నేను పుట్టిన పల్లెటూళ్ళోగూడా, మా పెరటి వెనకనే కాపురం వుంటూండేవాళ్ళు చాకలివాండ్లూ, మంగలివాండ్లూను... మా తాతగారూ, అవ్వగారూ, యింటికి మంగళకరంగా వుంటుందని, ప్రతి శుక్రవారంనాడూ ఆ మంగలివాళ్ళనొచ్చి వాకిటిముందు కాసేపు మంగళ వాద్యం వాయించి వెళ్ళమనేవారు...ఇంక వాళ్ళు ఎంత బాగా మేళం వాయించేవాళ్ళంటే...మా తాతగారూ, అవ్వగారూ ఆనందంలో మునిగిపోయేవాళ్ళు. అదంతా జ్ఞాపకం వస్తోంది. అనుకోకుండా మన పెరటివెనకాల మంగలివాళ్ళెవరో కొత్తగా చేరారు. ఇక్కడ శుక్రవారమే గాకుండా ప్రతి రోజూ లక్షణంగా మంగళవాద్యం వింటూండొచ్చు—వాళ్ళు వచ్చిన వేళా విశేషం—మనింట్లోగూడా ఏదైనా శుభకార్యం అయితే—" అని మా అత్తగారు ముగించకముందే ఆ గుడిసెల్లోనుంచే గాడిద అరిచింది. ఇక ఆమె ఆనందానికి అంతం లేకుండాపోయింది—

గాడిద అరిస్తే ఏదనుకుంటే అది వెంటనే ఫలిస్తుందంటారు—ఆ గాడిద మా పెరటివెనకనే చేరింది. "ఒసేవ్! ఎవరో చాకలివాళ్ళుగూడా మన పెరటివేపు గుడిసెల్లో చేరినట్లున్నారేవ్!—అన్నట్లు నా చిన్నప్పుడు మా యింట్లో పక్కలేసేదీ, బట్టలుతికి యింటిపట్టునే వుండి అన్నిపన్లూ చేసేదీ చాకలివాడే. మనం ఈ పనివాళ్ళతో బాధపడిపోతున్నాం. రాహు కాలం, వర్జ్యం లేకుండా చూసి ఆ చాకలివాళ్ళకు కబురుపెట్టాలి. ఎవడైనా ఇంట్లో పనికి కుదుర్తాడేమో" అని మా అత్తగారు అంటుండగానే భోజనాల గదిలో గడియారం రెండుగంటలు కొట్టింది.

"అదేమిటే, మళ్ళీ ఏమొచ్చింది దీనికీ!—గంట ఏడవుతుంటే రెండుగొట్టి పూరుకుందేం?...." అంటూ భోజనాల గదిలో కెళ్ళారు మా అత్తగారు...

ఆ గడియారం మా అత్తగారి పుట్టింటి కానుక. అందుకే ఆ గడియారం అంటే ఆమెకు ప్రాణం. లోపల అంకెలు మాసిపోయి, రెండు ముళ్ళూ సగందాకా విరిగిపోయి, శిథిలావస్థలో, నీరసంగా గోడకు వేళ్లాడుతున్న ఆ గడియారం చూస్తుంటే సిలువకు కొట్టబడిన ఏసుక్రీస్తు జ్ఞాపకం వస్తాడు. ఆ గడియారానికి 'కీ' యివ్వడం మా అత్తగారి అభిమాన ప్రాముఖ్యత మా తాత ఒక్కరికే తెలుసు. అతను ఉబ్బసం వ్యాధితో మంచం పట్టి పది రోజులు పడుకున్నాడు. ఇక ఆ గడియారానికి 'కీ' యిచ్చేవాళ్ళుండరు... నిజంగా 'కీ' యిస్తుంటేనే ఒకటిన్నర గంటలు లేటుగా నడుస్తుంటుంది. 'కీ' యివ్వటం ఒక్క రోజు లేటయినా యిక దానికి మతిపోతుంది —కాని ఆగిపోదు! అదీ మా అత్తగారు మెచ్చుకొనే ఆ గడియారం యొక్క గొప్పతనం.

ఆ గడియారం గంటలు కొట్టేముందు సంగీతం పాడుతుంది... దానికి 'కీ' అయిపోయిందని తెలుసుకోడానికి ఒకేగుర్తు. దాని సంగీతం తాగినవాడు పాడినట్లుంటుంది...గంటలు మత్తుగా కొడుతుంది.....రెండు ముళ్ళూ అంకెలమీద తూలుతూ నడుస్తాయి అల్లాంటప్పుడు వున్నట్టుండి ఆ గడియారానికి 'ఫిట్స్' వొస్తుంటాయి...టైమ్ ఒంటిగంటచూపుతూంటుంది. ఎక్కడలేని స్పీడుతో వరసన యిరవై గంటలు కొట్టేస్తుంది. కాస్సేపుండి నీరసంగా ఆరు గొట్టి పూరుకుంటుంది. మామూలుగా గంటలుకొట్టే ముందు పాడే సంగీతం గంటలు కొడుతూ పాడుతుంది జాలీగా...దాన్ని రిపేరు కివ్వబోతే ఏ గడియారం కంపెనీవాళ్ళూ తీసుకోలా....అందరూ ఒక్క నమస్కారంపెట్టి, దాన్ని మ్యూజియంలో పెట్టమన్నారు... "అక్కడెందుకులే, నాఘటం వున్నన్నాళ్ళూ యిక్కడే వుండని" మ్మన్నారు మా అత్తగారు...

ఎక్కడా నయంగాని కేసుల్ని చివరకు 'హోమియోపతి' వైద్యానికి వదిలినట్లు, ఇక అంతకంటె చెడదుగదా అని మా డ్రైవరు తాతే, కారు రిపేరు చేసే పనిముట్లతో, ఆ గడియారం రిపేరు చేశాడు—అప్పట్నుంచీ మిగతా గడియారాలకంటే ఒకటిన్నరగంటలు లేటుగా నడవడం మొదలెట్టింది...

దానిగంట నమ్ముకుని చాలాసార్లు మా అత్తగారు అర్ధరాత్రివేళ లేచి పండ్లు తోముకుని, పాలవాణ్ణి లేపి పాలు పిండమని నానా గొడవా చేశారు. ....అప్పట్నుంచీ పనివాళ్ళందరికీ ఆ గడియారం అంటే ఒళ్ళు మంట ....దానివైపు కన్నెత్తిగూడా చూడరు......'అదేం గడియారం అమ్మా! అస్తా యిస్తాన బడ్డది .తీసి డిబ్బలో పారెయ్యాల్సిందే...' అంటారు. ఎవరెన్నిజెప్పినా మా అత్తగారుమాత్రం ప్రొద్దుటే ఆ గడియారం ఒకసారి చూడకుండా వెళ్ళరు....''దీని 'కీ' అయిపోయిందేవ్!....ఆ ఉబ్బసం వెధవ రాలేదులా వుంది....అన్నట్లు ఏకాదశి ఎప్పుడే!....'' అంటూ పంచాంగం ముందేసు క్కూర్చున్నారు—

ఆమెకు పంచాంగం చూట్టం అంటే చాలాసరదా. పదేళ్ళనాటి పంచాంగాలుకూడా ఆమె దగ్గరుంటాయి. ..తీరిక సమయాల్లో అన్ని పంచాంగాలూ ముందేసుకుని ఏయే సంవత్సరంలో గ్రహణం ఎవరెవరికి పట్టిందీ, అధిక మాసాలు ఎప్పుడు వచ్చిందీ, కార్తె లెప్పుడు ప్రవేశించిందీ, తారాబలం, చంద్రబలం మొదలయిన వాటితోబాటు బల్లిపలుకులూ, తుమ్ముల ఫలాల వరకూ, విడవకుండా చూస్తుంటారు ..దగ్గరున్న పది పంచాంగాల్లో ఒక్కొక్కసారి కొత్త పంచాంగం అనుకుని పాత పంచాంగం చూస్తుంటారు....ఆ చూట్టంలో ఎల్లుండి ఏకాదశి అనుకొని ఏకాదశిరోజు భోంచేస్తుంటారు...అలాగే పక్కింటావిడొచ్చి 'పంచాంగం చూసి బిడ్డకి అన్నప్రాశనకి మంచిరోజు చెప్పమంటే హడావిడిలో పాత పంచాంగంచూసి పంచమి భేషుగ్గా వుందని చెప్పి అష్టమినాడు అన్నప్రాశన చేయించారు.

''అమ్మా!....'' అంటూ బయట వాకిట్లోనుంచి ఎవరో కేకేశారు.

''ఎవర్రా అదీ'' అంటూ మా అత్తగారు హాల్లోకొచ్చారు. ..

''నేనమ్మా, సాకలోణ్ణి ...మరింటెనక గుడిసెల్లో వుంటుండా...''

''ఓహో! ప్రొద్దున్నే అరిచిన గాడిద నీదేనన్నమాట ...ఊఁ—ఏవూరు నీది!—'' అన్నారు, ఆడ బోయిన తీర్థం ఎదురైందని సంతోష పడుతున్న మా అత్తగారు.

''మనపక్కె నమ్మా...''

''అయితే, ఏం యింతదూరం వచ్చావ్!...''

చాకలివాడు కాస్త సిగ్గుపడి తలొంచుకొని చెప్పాడు...

''ఎంతయినా పట్నంలో పనిజేసే దారి వేరు...ఆడ ఎంత రెక్కలిరుసుకున్నా లాభం గొర్రెతోకే గదమ్మా. మా సుట్టం ఒకడు యీ మద్దెనె రొచ్చి [illegible]... సినిమా కంపెనీల్లో పనిచేసి తెల్లారేసరికియిల్లు గొన్నాడు'', అని యింకా చెప్తూంటే మా అత్తగారు వాడివైపు చూశారు...

''ఓహో! అట్లాగా! సరే, అయితే నువ్వుగూడా ఏ కంపెనీలోనో పనిచేసి [illegible] యిల్లు గొను...'' అంటూ మా అత్తగారు వెనక్కి తిరిగారు...

''అయ్యయ్యొ! అమ్మా! నే మాట సామెతకి జెప్పా ... తమకాడ పని జేయడాని కనే నే నొచ్చిందీ ... కోప్పడకండి ఏదేనా పనిప్పించండి'' అంటూ ప్రాధేయ పడ్డాడు చాకలి.

''అయితే యింటి పట్టునే వుండి యింటిపనల్లా చేయాలి...'' అని మా అత్తగా రనేసరికి చాకలివాడి గొంతులో పచ్చి వెలక్కాయ పడ్డది. అయినా, వేరే గత్యంతరం లేక ఒప్పుకున్నాడు ...

మర్నాడే వచ్చి పనిలో చేరమన్నారు.

గాడిద అరిచింది.

మా అత్తగారు తృప్తిగా నిట్టూర్చారు.

మర్నాడు మామూలుగా 'కంససంహారం' ముందు నిలబడి నమస్కరిస్తూన్న మా అత్తగారికి మంగళవాద్యం వినిపించింది ... కాని మొదటి రోజులాగా కాకుండా ఇంకెవరో కొత్తగా నేర్చుకునేవాడు కూడా సన్నాయి వాయించడం మొదలెట్టాడు—ఆ నేర్చుకునేవాడెవడో కాని 'ప్పి ప్పి ప్పీ', అంటూ, శ్రుతిలో జేరకుండా, అపశ్రుతులతో మా అత్తగారికి మతి పోగొట్టేశాడు ...

"ఛీ ఛీ ఛీ ... ప్రొద్దుటే నీడెక్కడ దాపరించావే వెధవ త్రాష్ఠం!... ... అసలు శ్రుతే తెలీని ఈ సన్యాసికి సన్నాయిమేళం ఎందుకూ,అడుక్కు తిన్నూ!... అయినా నేర్చుకునే వెధవ వూరుబయటికెళ్ళి నేర్చుకో కూడదూ!. చుట్టుప్రక్కల కాపరాలుండేవాళ్ళ ప్రాణా లిట్లా తియ్యక పోతే.... లక్షణంగా మంగళవాద్యం వినవచ్చుగదా రోజూ అనుకుంటే...బాగానేవుంది మేళం..." అంటూ చిర్రుబుర్రులాట్టం మొదలెట్టారు

బయట వాకిట్లో గాడిద అరిచింది ... "చాకలివాడు వచ్చినట్టు న్నాడు" అన్నాను ...

మా అత్తగారు బయటివాకిట్లోకెళ్ళారు ... చాకలివాడికి పనులన్నీ పురమాయిస్తూండగా ఏదో టాక్సీ వచ్చి ఆగింది ...

పద్దెనిమిదేండ్ల పిల్లా, ఆ పిల్లతల్లీ, పదేళ్ళ కుర్రాడూ దిగారు ... వాళ్ళను చూస్తూనే మా అత్తగారు ఎక్కడలేని సంతోషంతో "నువ్వంటే అలమేలూ!..... నేనింకా ఎవరో అనుకున్నా - ఇట్లా చిక్కిపోయా వేమిటే! నీ కూతుర్ని గూడా తీసుకొచ్చావా ! వీడు నీ చెల్లెలు కొడుగ్గదూ" అంటూ వచ్చిన వాళ్ళను కుశల ప్రశ్నలడిగారు ...

వాళ్ళను అంతకు ముందు నే నెప్పుడూ చూడనందువల్ల నాకు పరిచయం చేశారు 'దూరపు బంధువు' లంటూ ...

శ్రీకాకుళం నుంచి వచ్చారు.. ఆ అమ్మాయికి సమ్మంధం ఏదో కుది రిందట. పెళ్ళిచూపులు మద్రాసులోనే ఏర్పాటు చేసుకున్నారు... పిల్లవాడు శ్రీకాకుళం వెళ్ళేందుకు 'లీవు' దొరకనందువల్ల పిల్లనే తీసుకొచ్చారు...మా యింట్లోనే పెళ్ళి చూపులు జరిగే ఏర్పాటు చేసేశారు మా అత్తగారు ...

ఆ పిల్లను చూస్తుంటే నాకు చాలా విచిత్రంగా కనిపించింది .... నోరు మూసుకున్నప్పుడుగూడా కోరల్లా బయటికొచ్చి వంకర్లుతిరిగి భయం కరంగా కనుపించే రెండుపళ్ళతో ఆ అమ్మాయి ఎలా మాట్లాడుతుందో, ఎలా నవ్వుతుందో నాకేం బోధపడలేదు.

ఉండబట్టలేక మా అత్తగారికి చెప్పాను. పెళ్ళిచూపులకు ముందే ఆ పిల్లని ఏ పళ్ళ డాక్టరు దగ్గిరికో తీసుకెళ్ళి ఆ రెండు పళ్ళూ 'ఫైల్' చేయించేస్తే బాగుంటుందని ...

"అయ్యొయ్యో! అపచారమే, అపచారం! అట్టా అనకూడదు.... ఆ పిల్ల ఎవరనుకున్నావ్!.... సాక్షాత్తూ ఆ నరసింహస్వామి వరప్రసాదం.... వాళ్ళబ్బవుళ్ళూ, వాళ్ళ తాతవుళ్ళూ ఇట్లాగే ఉంటాయి.... వాళ్ళ కులదైవం నరసింహస్వామి వాళ్ళకు ప్రత్యక్షం! ఆయన పోలికలు వాళ్ళకు తరతరాలుగా వస్తున్నాయి. వాళ్ళ తాత సాక్షాత్తూ ఆ నరసింహావతారంలా ఉండేవాడని అంతా అంటారు. ఇంకెప్పుడూ అట్లా అనకు...." అంటూ తను లెంపలేసుకుని, నన్ను కూడా వేసుకోమన్నారు.... వేసుకున్నాను....

మర్నాడు సాయంకాలం పెళ్ళి చూపుల కొస్తారని ఇల్లు శుభ్రం చేయించడానికి కాస్త త్వరగానే లేచారు మా అత్తగారు. లేస్తూనే, మామూలు ప్రకారం, పెళ్ళి కంససంహారంములందు నిలబడ్డారు.... పెరటి వైపునుంచి ఆరంభం అయింది మంగళ వాద్యం.... మళ్ళీ ఆ కొత్తగా నేర్చుకొనేవాడే సరిగమలు దగ్గర్నుంచి రాగ ప్రస్తారం వరకూ వాడిష్టం వచ్చినట్లు ఏ పనీ తోచనివ్వకుండా, చెడామడా అపశ్రుతులు వాయించి మా అత్తగారి నరాలు కొరకడం మొదలెట్టాడు. దానికి తగ్గట్టు ప్రొద్దుటే రావలసిన పనివాడూ, చాకలివాడూ ఇద్దరూ రాలేదు పనికి.

"వెధవ మేళం పెరటి వెనక జేరింది! రోజూ వీడిట్లాగే వాయిస్తూంటే పిచ్చెత్తి ఇల్లు విడిచి పారిపోవలసిందే" అని మా అత్తగారంటూంటే గాడిద అరిచింది.... దాని వెనకాలే వరసన నాలుగు గాడిదలు అరిచాయి. మా అత్తగారి ముఖం అదోలా అయిపోయింది.

"వెధవ గాడిదలు.... మంచిమాట అనుకున్నప్పుడు అరిచిచావ్వే.... అందుకే వీటని గాడిదలన్నారు.... అయినా ఒకటికి నాలుగు గాడిదలయినాయి.... చాకలి గుంపు గూడా ఎక్కువైనట్టుంది ఇంటి వెనకాల" అని చిరాకుపడుతూ చాకలివాణ్ణి వెంటనే రమ్మనమని కబురు పెట్టారు. "వాడింట్లో లేడే"దన్నారు.

"దొంగ వెధవలు.... ఎప్పుడు అవసరమో అప్పుడే రారు!" అని ఆమె తిడుతూవుండగానే పనివాడు పట్టొచ్చి వాకిట్లో నిలబడ్డాడు, కండ్లు తుడుచుకుంటూ.

"ఏంరా! నీకేం రోగం వచ్చింది? ఇంట్లో పనివున్నప్పుడూ, బంధువు లొచ్చినప్పుడూనా మీరిట్లా చేయాల్సింది!—" అంటూ కేక లేశారు.

పట్టాభి వెక్కి వెక్కి ఏడవడం మొదలెట్టాడు....

"ఛీ ఛీ! ప్రొద్దుటే వాకిట్లో, శుభమా అంటూ ఏమిట్రా నీ ఏడుపూ!"

"అమ్మా.... మరే! మరే!" అంటూ మళ్ళీ బావురుమన్నాడు పట్టాభి.

"ఛీ ఛీ!.... ఒరేయ్, నీగ్గదూ చెప్పేదీ! ఆ ఏడ్చేదేదో ఏడవకుండా ఏడు."

"అమ్మా, మరే మా చిన్నాన్న పోయాడు........"

"ఓరి దొంగ ఫడవా! ఉండూ" అంటూ గబగబ లోపలికెళ్ళి పద్దు పుస్తకం పట్టుకొచ్చారు....

"ఒరేయ్! నువ్వోట్టి దొంగ వెధవ్వని నాకు తెలుసురా! అందుకే ఈ పుస్తకంలో రాశాను గుర్తుగా.... పోయిన నెలగాక ముందునెల్లోనే గదరా మీ చిన్నాన్న పోయాడని గోడుగోడున ఏడుస్తూ మూడు రోజులు పత్తా లేకుండా పోయినావ్!...." అని మా అత్తగారడుగుతూంటే పట్టాభి వెలవెల బోయాడు.... వెంటనే తెప్పరిల్లి "ఆయన మా ఇంకో చిన్నాయన" అన్నాడు, నేల చూపులు చూస్తూ. వాడు చెప్పేవాలకం చూస్తే అసలు వాడికి చిన్నాన్నే లేడనీ, ఒకవేళ ఉండినా ఎప్పుడో చచ్చిపోయి ఉంటాడనీ, ఆ చచ్చినవాణ్ణే వీడి కవసరం వచ్చినప్పుడల్లా చంపుతున్నాడనీ నాకు తోచింది.

మా అత్తగారు పద్దు పుస్తకం మూసేసి....

"ఒరేయ్! నువ్వేసే దొంగ వేషాలకి నేను 'త్రీ' ఇవ్వను.... ఈ రోజు ఇంట్లో శుభకార్యం గూడా ఉంది," అన్నారు.

శుభకార్యం అనేసరికి మళ్ళీ వాడు ఏడుపు మొదలెట్టాడు....

"ఛీ ఛీ ఛీ! ఏమిట్రా ఇదీ అపశకునంలాగా!...."

వెంటనే గోలగోలగా అరిచాయి మా ఇంటిముందే పూల చెట్లల్లో ఆనందంగా విహరిస్తున్న నాలుగు గాడిదలు....

వాటిని చూసి మా అత్తగారి ఒళ్ళు భగ్గుమంది....

"ఆ వేధవ రాకుండా కాంపౌండులోకి గాడిదల్ని తోలాడు.... ఇందుకే 'యిరుగూ పొరుగూ' అన్నారు.... చాకలీ మంగలీ యింటివెనకాలజేర్తేయిట్టాగే వుంటుంది లక్షణం!...." అని చాకలి వాడిమీద మండిపడుతూ గాడిదల్ని తరిమేశారు.

ఆ కోపంతోనే, ఇంకా ఏడుస్తున్న పట్టాభిని 'పనిమానేసి పొ'మ్మని, జీతం యిచ్చేసి పంపించేశారు.

సాయంకాలం పిల్లను చూట్టానికి పిల్లవాడూ, అతని తల్లీ, చెల్లెలూ వచ్చారు. 'కతికితే అతక'దన్న సామెత ననుసరించి ఆ వచ్చిన వాళ్ళకు మా అత్తగారు పచ్చిమంచినీళ్ళుగూడా యివ్వలా. లక్ష్మీనరసింహమ్మను తీసుకొచ్చి పిల్లవాడి కెదురుగావున్న సోఫాలో కూర్చోబెట్టారు మా అత్తగారు, స్వయంగా.... అంతే.... పిల్లవాడు లేచి నిలబడ్డాడు.... హాల్లో తగిలించిన ఫోటోలూ, పెయింటింగ్సూ చూట్టం మొదలెట్టాడు. మాఅత్తగారు అయోమయంగా నా వైపు చూశారు. పిల్లవాడి తల్లీ, చెల్లెలూ గూడా లేచి నిలబడి 'వెళ్ళొస్తాం....' అన్నారు....

'పిల్ల నచ్చినట్టేనా?' అని అడిగారు మా అత్తగారు....

పాపం, ఆవిడకి ఏం చెప్పాలో తెలీక కాసేపు అవస్థపడ్డది....

'ఆ, వస్తుందని తెలుసుండిగారీ.... ఏసంగతీ పిల్లవాణ్ణికనుక్కొని మీకు చెప్తాను' అంటూ ఒక్క క్షణంగూడా ఆలస్యం జేయకుండా, పిల్లవాడితో సహా వెళ్ళి కార్లో కూర్చున్నారు.... మా అత్తగారూ, నరసింహమ్మ తల్లీ ఒకర్నొకరు చూస్తూ నిలబడి పోయారు....

కాసేపటికి నరసింహమ్మ కొక కోరిక కలిగింది. పక్కనే వున్న స్టూడియో కెళ్ళి షూటింగెట్టా వుంటుందో చూడాలని. ఆ పిల్లకోసం మాఅత్త గారు నన్నుగూడా రావాలన్నారు షూటింగ్ చూట్టానికి.... నలుగురం బయల్దేరాం.... స్టూడియో కెళ్ళాం....

ఏదో పెద్ద భవనం లాంటి దానిముందు జనం గుంపులుగా నిలబడి 'జమీందారుగారికిజై' అంటూచే తులెత్తి అరుస్తున్నారు....చాలాసేపు వాళ్ళనే చూస్తూ కూర్చున్నాం...

"పెద్ద యాక్టర్లెవరూ లేనట్టుందే! ఏం ఫిలుం యిది! యీ సీనునే యింత సేపు తీస్తున్నారు" అంటూ విసుక్కున్నారు మా అత్తగారు.....

ఉన్నట్టుండి గుంపులో ఎవర్నో పసిగట్టారు మా అత్తగారు.... పట్టున నా చేతిమీదకొట్టి చెవిదగ్గరకొచ్చి చెప్పారు.... "ఒసేవ్ అటుచూడు! ఆ గుంపులో మన చాకలాడు వేషం గట్టాడే! అడుగో! వాడిపక్కనే మన పని వెధవ పట్టాభిగూడా ఉన్నాడు. చూడు!" అని ఆమె చెపుతుంటే పరకాయించి చూశాను.... నిజమే! చాకలివాడూ పట్టాభీ ఇద్దరూ మొగాన కెంత పౌడరు పూసుకొని, వాళ్ళ బట్టల్లోనే, జాలీగా, సిగరెట్లు తాగుతూ ఏవో కబుర్లు చెప్పుకుంటూ నవ్వుకుంటున్నారు, యీ ప్రపంచాన్ని మరిచిపోయి....

"హారి దొంగ వెధవల్లారా!.... చూశావటే! అందుకే యీ వెధవలు పని ఎగొట్టారు.... సినిమాల్లో వేషాలకోసం వచ్చి, పొట్టజరక్క ఏదో పన్లో జేర్తుంటారు. యిట్లా అయితే మనకింక పనివాళ్ళేం దొరుకుతారు! మన యింటి పాచిపని మనం చేసుకోవాల్సిందే!" అని మా అత్తగారంటుంటే గుంపులోంచి గాడిద అరిచింది.... మా అత్తగారు ఆశ్చర్యపడిపోయి "వాడే కాదేవ్! వాడి గాడిదగూడా వేషం గట్టింది!.... బాగానే వుంది మాటంగా.... యీ గాడిదల్ని చూట్టానికా మనం వచ్చింది!.... పదండి పోదాం" అంటూ బయల్దేరారు మా అత్తగారు....

నరసింహమ్మ మద్రాసు బీచి చూడాలని ఉబలాట పడ్డది. కారు బీచి వైపుకు పోనిమ్మన్నారు డ్రైవర్ను మా అత్తగారు.

కారు బీచిరోడ్డులో పోతూంది....

సడన్‌గా మా అత్తగారు వెనక్కి తిరిగి చూసి కారు ఆపమన్నారు.

మేమంతా తిరిగి చూశాం.... నరసింహమ్మను చూట్టానికి వచ్చిన పెళ్ళికొడుకు ఎవరో అందమైన అమ్మాయితో కులాసాగా కబుర్లాడుతూ నడుంచుట్టూచెయ్యివేసి నడిపించుకుంటూ పోతున్నాడు.... చూడ ముచ్చటగా ఉన్నారు వాళ్ళిద్దరూ, నడుస్తూంటే. నరసింహమ్మ తల్లి కోపంతో ముఖం యింకోవైపుకు తిప్పుకుంది.... మా అత్తగారు తన ముఖం నావైపుకు తిప్పారు...తక్షణం నా ఎక్స్‌ప్రెషన్ మారింది.